

Jana Zrubecová: Keď stojím na ľade, viem, či som HKM alebo ŠKK

Zastupuje Športový krasokorčuliarsky klub mesta Zvolen (ŠKK), ktorému v logu prepožičala svoju siluetu. Okrem toho trénuje mladých nádejných hokejistov. Ako vníma pôsobenie klubu na zvolenskej scéne a z čoho má radosť Jana Zrubecová?

Váš klub existuje od roku 2009. Zakladali ste ho spolu s mamou Máriou Zrubecovou. Mama ma priviedla ku krasokorčuľovaniu, keď som mala päť. Práve ona bola jedným z tých rodičov, ktorí obetovali všetko pre to, aby ich dieťa niečo dosiahlo. Dlhé roky pôsobila ako funkcionárka v klube, v ktorom som vyrastala, takže dnes robí vlastne len to, čo robila celé roky. Klub založila spolu so mnou a s pánom Vlčekom, ktorým má na starosti okrem iného právne veci, bez ktorých sa v dnešnej dobe žiadny seriózny klub nezaobíde. Každý z nás je „doma“ v inej oblasti a tak dokopy fungujeme ako vyladený tím. Keď sa v klube o niečom rozhoduje, je to rozhodnutie nás troch. Ako trénerka rozhodujem sama - len o súťažiach: vyberám, kam pôjdeme a kam nie.

Ako hodnotíte doterajšiu činnosť klubu?
Všetky deti, až na jednu staršiu žiačku, ktorá k nám prišla z iného klubu, si vychováваме od malička, od prípravky. Ďalej máme v klube aj ostatné súťažné kategórie detí - hviezdíčky, nádeje 7- a 10-ročné, mladšie žiačky 11- a 12-ročné a už zmieňovanú staršiu žiačku. Vychováваме si deti

od prvých krokov a rozbiehame sa. Tým, že sme mladý klub, ide to postupne, ale sme spokojní. Za krátku dobu našej existencie prešlo našimi kurzami korčuľovania niekoľko stovák detí, ktoré sme naučili bezpečne korčuľovať a dali im dobré základy, na ktorých môžu neskôr stavať. Máme mimoriadne dobrú spoluprácu so školami a škôlkami, pre ktoré organizujeme kurzy korčuľovania.

Na pohľad veľmi jemný, krásny šport, ale za ním je určite tvrdá príprava. Ako vyzerajú vaše tréningy a vaša sezóna?

Je to finančne aj časovo náročný šport, rodičia si platia sústredenia, korčule, oblečenie sami. Preto pri nás ostávajú len rodičia, ktorí sú ochotní ukrojiť zo svojho súkromného života a veľkou mierou podporovať dieťa. Ak sa už rodič a dieťa rozhodnú pokračovať do ďalšej športovej úrovne, každé ráno sú tréningy od šiestej do siedmej, cez víkendy súťaže, poobede suché tréningy, tanec, balet, gymnastika,

ktoré dieťaťu pomáhajú na ľade. Takže rodič aj dieťa musia všetko prispôsobiť tomuto tempu.

Trénujete aj hokejistov, takže tréningový základ je rovnaký...

Korčuliarska abeceda, tie úplné začiatky sú rovnaké. Potom prípravka končí, v krasokorčuľovaní začína nácvik skokov a piruet a pod. V hokeji prichádza práca s hokejkou a s pukom.

Ako to berú hokejisti, keď ich príde trénovať krasokorčuliarka?

Väčšinou trénujem deti od tých najmenších, takže deti ma berú ako súčasť ich tréningu. Je to aj o tom, ako ma uznávajú rodičia, ak chápú, že treba zdokonaľiť techniku, vedia dieťaťu vysvetliť, že to, čo robím, má efekt. Takže 99,9 % detí vo Zvolene ma rešpektuje.

Stalo sa vám niekedy aj, že by vás nerešpektovali?

Určite. Takým rodičom a deťom sa snažím vysvetliť, že to, že mám krasokorčule neznamená, že robím krasokorčuľovanie. Keď stojím na ľade, viem, či som HKM alebo ŠKK. Som tam jednoducho na to, aby som deťom pomohla zvládnuť techniku.

Sama ste prešli od aktívnej činnosti k trénerskej. Ako si spomínate na svoje aktívne pôsobenie? Čo bol pre vás váš najväčší úspech?

Určite bronz na juniorských Majstrovstvách Slovenska, 6. miesto v Európskom pohári juniorov, viacnásobné medailové umiestnenia v Slovenskom pohári. Neskôr účinkovanie v Mrázikovi na ľade a teraz aj v rozprávke Máša a medveď na ľade. Súťažne nerobím už krasokorčuľovanie, ale pôsobenie v týchto show vnímam ako ďalší level. Človek musí prejsť konkurzom a ak sa osvedčí, potom má šancu sa zapísať a byť pozvaný aj do ďalšej show. Tak ako mňa vďaka Mrázikovi prizvali do Máši.

S Mrázikom ste od roku 1999 prešli celé Česko a Slovensko, podobne to bude aj s Mášou.

Na Slovensku aj v Česku je podobných show málo. Máša je v súčasnosti v podstate jediná. Aj preto je taká obľúbená. Teraz prebieha už jej druhé turné, počas ktorého opäť navštívime niekoľko slovenských a českých miest.

Pred sebou máte ešte množstvo aktívnych rokov a podľa toho, čo ste spomínali, sa nudíť nebudete.

Určite nie. Krasokorčuliar, ktorý skončí s aktívnym krasokorčuľovaním či tréňovaním, má ešte veľa možností. Môže pôsobiť napríklad ako rozhodca. V rámci ISU (Medzinárodnej korčuliarskej únie) môže človek pôsobiť v celej Európe, dokonca v celom svete. Ak je dobrý, dokáže sa presadiť.

-ej-